

Misafir

– DEMİRCİ · 13 Mayıs 2026

uzaklardan, bin yıl öncesinden geldim
açık mıdır?
Tanrı misafirlerine, ırmakların...

asırlar geçti üstünden
kaç yıl oldu hakikatten geledi
Nemrut'tan başladı uzlet
Harran'dan Halep'e, Şam'dan Yemen'e
babalar ölümü buldu, kardeşler kavgayı
İbrahim'in ateşi suyu yaktı
İsmail'in boynu kesti bıçağı
Musa bölündü ikiye, asa denedi sabrı, kızıldı
kuyu Yusuf'un içine saklandı
Züleyha indi karanlığa, çıkamadı
yel göçtü, toprak emdi insanı
çadırda ayasını yakarken esmer çocuklar, gölgeleri ısındı
diken ruha battı, gül yürüdü üzerine aşkının
akisini yuttu dağlar doğunca, avazınla

misafir dendi adına
kutsal kapı açıldı göğün şahdamarından
savruldu ışık erbain vakti yazgıya
tütsünün dumanı kayıptı
kokusu yoktu külün rüzgârda
dar sokaklar arasında cıvı sesi koptu pervanenin
kerpiç kokusu atlasa vurdu tahta odada kamaşan sıvanın
kazınmış bir sırrın içindeydi adın
elinde mızrap, çiğliğinde temaşa
karalanmış kulluğunla yeniden y/azdın

misafir dendi adına
yılları koysan üst üste
yine de az gelirdi yaraları kapatmaya
zaman seninle geldi
Yusuf kendinden biçti pahasını

misk değdirdi avare yolcusuna iki kapının
imbiğe bulaşmış kumu temizledi ayakları
çarığına aldandı
çölde zakkum zehriyle kör oldu gözleri Yakub'un
kapattı kirpiğinde kırılmış kulluğu
Zaman'da aradı Hakk'ı

tersi "ZAMAN"dı kulağına söylenmiş gerçekler doğumunla
adın, ahirden alırdı evvela izlerini
Vareden yazdı, silinmesi kabil olmayan bir yazı ile
tellal iken yorulmuştu hörgücünü boynunda taşıyan
kalbur samanın içinde kaybolmuřtu
terli hançerinde terennüm zamanıydı
okunmamış dualar misafır yüzüne
astarı aslından ucuz kabahatlerin
zamanı eskimiş urbasından çıkardı
kırk tas su döktü ağrına gidenin ardından
kül rüzgârı affetmedi
çöl insanı
hangi ateř düşerdi cemreden evvel suya?
ki tüter baęrı Yunus'un cehennem gibi
külde yakılan türküydü řol Cennet-i
söylendi asırlarca gitmeyen misafır gibi

demir-ci